

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai, 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Empresa i clientela són dues forces antagòniques mentre no estiguin vinculades per lligams d'interès general. La Cooperació fa possible aquesta intel·ligència

Vers una coordinació pràctica de totes les activitats cooperatistes

La Confederació de Cooperatives de Catalunya pren acords conduents a fer prevaler la legislació cooperativa

Un altre exercici incomplet

Es incomprensible la passivitat que moltes de les nostres entitats federades demostren en matèria d'estadística. Aquesta falta d'interès en catalogar les dades més rellevants de la seva pròpia vida i desenvolupament, desdii del bon règim i administració, per quant demostra pocs desigs de superació, poc estímul en la pròpia actuació i desconeixement absolut de què la nostra obra no és estrictament del moment, no respon a una actuació transitòria, sinó que pertany a la Història i per tant a les generacions futures més que a nosaltres mateixos.

En el Congrés de Cooperatives celebrat l'any 1934, es va cridar l'atenció dels delegats per aquesta manca de voluntat de les entitats en proporcionar les dades anuals respecte a nombre d'associats, xifra de vendes, fons de reserva, fons d'obres socials, nombre d'empleats, etcètera, que permetin constatar la potencialitat efectiva del nostre moviment. El Congrés, fent-se càrrec de la necessitat de catalogar aquestes dades i, consegüentment, poder comparar cada any el volum real del nostre moviment, acordà, a tall de sanció —sanció moral, naturalment— assenyalar amb un estèrisc, a la relació d'entitats adjunta a la Memòria-balanc, totes aquelles cooperatives que haguessin descurat el seu deure de facilitar a la Federació l'estadística anual de cada una d'elles. Tenim a la mà les dades pertanyents a l'any 1936 i a hores d'ara, encara prop d'un quaranta per cent d'entitats no han complert el seu deure i per tant van assenyalades amb aquest distintiu que tan malament els escau.

Sembla talment com si hom pretengués amagar els fruits de la pròpia superació, amb la temença que una declaració semblant pugui reportar perjudicis fiscals o de qualsevol altre caire, com aquells ciutadans que són reacs a omplonar els fulls d'empadronament per por de declarar les possibles bases de tributació.

Aquesta temença, d'existir, és pueril i, pel contrari, una estadística federativa completa permetria tenir plena consciència de la nostra potencialitat —avui encara exactament desconeguda— i poder presionar els poders, si és convenient, quan hàgim de demanar el que pel nostre volum orgànic i per la nostra potencialitat econòmica ens pertany.

Existeixen encara altres motius que justifiquen el que les entitats siguin més celoses en facilitar aquestes dades estadístiques i són la serietat del nostre moviment i la necessitat de manifestar de cara al poble, d'una manera concreta, el què és i representa realment, en un moment determinat, per a l'economia i la vida social del nostre país, una organització com la nostra que ja a hores d'ara esdevé poderosa i coordinada i que, amb les dades completes de les seves realitzacions podria demostrar als que encara dubten de la seva valor real, com cap altre organització pot, com a element revolucionari constructiu, pretendre una superioritat sobre d'ella.

Es llastimós que, després d'aquell acord, en

l'informe estadístic presentat al Congrés d'enguany i que ha de celebrar-se el més entrant, figurin entitats amb dades pertanyents a dos i tres anys enrera, quan moltes d'elles han doblat i fins triplicat els coeficients del seu volum, i més llastimós encara que hi constin d'altres sense cap aportació estadística i que no són de recent creació.

Els moments actuals demanen quelcom més que aquell empirisme de pretèrites actuacions, quan l'organització estava encara en forma embrionària i les mateixes entitats es desenvolupaven sota concepcions peculiars i simplistes, deslligades gairebé per complet les unes de les altres. Avui que estem en ple contrast d'experiències i d'assaigs, cal demostrar seriosament que el nostre moviment, organitzat i coordinat, no és una utopia de tantes posada en execució en uns moments de convulsió i d'absència d'orientacions definides, sinó que realment és la pràctica d'unes teories fonamentades i que recullen en el seu haver prop de cent anys d'actuació social en èxit creixent.

Preparem-nos per al proper Congrés i que aquest sigui definitivament la porta d'entrada a la nostra majoria d'edat, en la qual mai més no puguem presentar a l'examen de propis i estranys exercicis incomplets.

Reunión del Pleno ampliado de la Confederación de Cooperativas de Cataluña

Creiendo el Comité Ejecutivo de la Confederación de Cooperativas que era indispensable una reunión ampliada de su Consejo General, se celebró el domingo, día 13 de junio, la reunión ampliada a la que asistieron, además del Comité Ejecutivo de la Confederación, nutridas representaciones de las Federaciones de Cooperativas de Consumo, de Trabajo y Producción de Sindicatos Agrícolas de Cataluña y de las organizaciones de la Juventud.

Después de unas palabras explicativas del Presidente, compañero Miguel Mestre, sobre la formación que debería ejercer la Confederación en sus relaciones con sus federadas y con relación a la Federación Nacional e Internacional, consistentes a que sea ella, la Confederación, la que lleve la voz de todos sus asociados y debatido de un modo aprobatorio por los delegados respectivos, se pasó al orden del día objeto primordial de la reunión.

El primer punto del orden del día al tratar de las relaciones económicas y federativas entre las cooperativas de consumo, producción industrial y agrícola y constitución de Comités de enlace, fué de un alcance extraordinario, dado que tanto el Comité Ejecutivo como los repre-

sentantes de las federaciones asociadas convinieron todos en que era imprescindible constituir los enlaces, para que con ellos poder llevar al ánimo de las multitudes la virtud de los principios cooperatistas, los cuales deben ser conceptuados más buenos que las tendencias monopolistas que se desarrollan al calor del Decreto de Colectivizaciones y a la orientación estatificadora de corrientes extensas que se notan en el país, todo lo cual, si la cooperación no se desvela y extiende sus principios, la libertad de agrupamiento productivo y de distribución quedaría muy mermada.

A tal efecto quedó acordado que la Confederación recomendará la creación de los Comités mencionados, para que ellos organicen la propaganda en las Comarcas y Regiones y mantengan las buenas relaciones de toda índole entre la variedad de entidades de tipo cooperatista y lograr el respeto de la legislación cooperativa, tan menospreciada en este período revolucionario, a la vez que la Confederación eleve unas conclusiones en el sentido de lograr respeto y justicia para la cooperación en general.

En los puntos siguientes, muy discutidos con amplitud, el debate se amplió sobre la prensa cooperatista, problema éste de mucha transcendencia, se concretó que todos los periódicos existentes de carácter cooperatista se comprometían a sostener una sección de la Confederación, para así poder dar a conocer cuáles son las funciones de la misma, mientras se espera el momento oportuno de poder tratar de la creación de un diario que fuese un portavoz de la Confederación.

Al mismo tiempo, se acordó recomendar que en los pueblos donde el Sindicato Agrícola tenga su sección cooperativa de consumo, sería preciso que no se creara ninguna cooperativa más, para así unificar mejor la acción conjunta de nuestros ideales.

Se habló también de la constitución del Comité Catalán de Relaciones Intercooperatistas creado por la Consejería de Agricultura de la Generalidad, del cual se espera que los resultados sean fructíferos para la organización en general.

Hechas varias consideraciones de carácter general, se levantó la sesión con la satisfacción de todos los reunidos, por la labor transcendental hecha en la reunión confederal.

Por nuestra parte, y como final de la presente reseña, sólo nos resta recomendar a los cooperatistas que fijen su atención en los problemas apuntados, para que ayuden con su entusiasmo y su fe a la obra que en adelante la Confederación planteará a las Federaciones adheridas a la misma y a los cooperatistas en general.

V.º Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya

El V.º Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya es celebrarà, durant els dies 16, 17 i 18 juliol, a Barcelona, al local de la Sucursal 21 de la «Unió de Cooperadors», carrer d'Urgell, 180, i en el qual serà tractat el següent

Ordre del dia

Dia 16, deu mati

Recepció de credencials.

Dia 16, quatre tarda

1. Dictamen de Ponència de Credencials
2. Constitució del Congrés.
3. Nomenament de Mesa de Discussió.
4. Discurs del President i delegats fraternals.
5. Nomenament de Ponències.

Dia 16, nit

6. Reunió de les Ponències.

Dia 17, nou mati

7. Discussió i aprovació de la Memòria i Balanc.
8. Dictamen de les Ponències. La Cooperació i la nova economia. Necessitat d'augmentar la cotització.

Dia 17, tres tarda

- Conclusions a elevar al Govern de la Generalitat.
9. Proposicions generals.

Dia 18, nou mati

10. Renovació de càrrecs.
11. Clausura del Congrés.

Ara més que mai es fa imprescindible que tota l'organització cooperatista catalana es vegi representada directament, no mancant-hi al Congrés cap cooperativa federada.

EL COMITE EXECUTIU

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

SECCIO FEDERATIVA

ECOS DE LA SETMANA

Hem estat visitats a la Federació pels companys Pablo Alvaro i Eduard Cor, delegats de la "Comisión de Abastecimientos de Madrid y su provincia", els quals han vingut a Barcelona amb una missió per assumir el seu càrrec, relacionada amb l'organització agrícola catalana. Varen ésser atesos per l'Executiu, el qual els posà en contacte amb la Federació de Sindicats Agrícoles. Varem tenir una gran satisfacció en rebre aquests companys i conversar una estona amb ells, havent pogut apreciar les bones relacions que mantenen amb la Cooperació del Centre i més especialment amb la "Cooperativa Central de Aprovechamientos". Desitgem que la seva estada a la nostra terra els sigui agra-dosa i portin a bon terme la seva missió.

El passat diumenge els nostres companys Ricard Caballeria i Llorença Garcia prengueren part en un acte que es celebrà a Esparraguera, en representació del Comitè Central del Socors Roig Internacional (Secció Catalana), del qual forma part la nostra Federació. Ha estat aquesta la primera vegada que elements de la nostra Secció de Propaganda han contribuït, per la Federació, en actes de divulgació del S. R. I., aportant, d'aquesta forma, a més del nostre ajut material, el personal que ens és possible.

Moltes són les entitats que han respost —i algunes reiteradament— la crida de la nostra Federació aportant quantitats per al Fons d'Ajut que, amb caràcter permanent mentre durin les circumstàncies, té obert el nostre organisme, i moltes segurament són les que hom podria

citar com a exemple de desprendiment i solidaritat amb els que sofreixen els rigors d'aquesta lluita provocada pel feixisme. No obstant, ens permetem destacar, per la seva significació, la tasca de suport dels companys de "L'Amistat", de Calella, els quals, recentment, després d'haver fet altres lliuraments, han aportat 500 pessetes amb destí a la reconstrucció del vaixell Komsomol i 5.000 més per ajut. Aquests voluntariosos companys decidiren no repartir-se excedents de percepció mentre durin les causes que demanen la nostra solidaritat, l'acord dels quals enlaïra en gran manera l'entitat i els companys de Calella.

Les Joventuts Cooperatistes han tingut la deferència de dedicar a la nostra Federació i a la Biblioteca dos exemplars d'una traducció de la "Història dels Equitables Pioners de Rochdale", de Jacob Holyoake, adaptada al català pel jove Antonio Solé, així com l'interessant pamflet d'Andreu Cortines "El Cooperativisme, la revolució i les Joventuts Cooperatistes", del qual, a més, ha estat lliurat també un exemplar a cada membre del Comitè Executiu, autografiat pel seu autor. Remerciem l'atenció i encoratgem els seus autors a prosseguir en la tasca empresa.

Hem tingut el goig de comunicar amb els companys de la U. C. A. ("Unión de Cooperativas de Aprovechamiento"), que com recordaran els nostres lectors, estan en contacte amb la nostra Federació per tal d'efectuar importants operacions de compres al nostre país. Amb aquest motiu es canviaren salutacions fraternals entre els representants del nostre organisme i els companys bascos que estan al front d'aquell moviment.

Federació de Cooperatives de Catalunya

Extracte d'acta de la reunió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya celebrada el dia 2 de juny del 1937

A les set de la tarda i sota la presidència de Farré, i assistint-hi Pujol, Rovira, Torrents, Blanquer i el que sot signa, s'obre la sessió. S'aprova l'acta anterior.

S'acorda trametre la documentació per al Congrés de la Federació, que tindrà lloc definitivament del 16 al 18 de juliol vinent.

També s'acorda celebrar la reunió del Consell General el dia 20 del corrent, aprovant-se l'ordre del dia.

Es dona compte d'un comunicat de la Cooperativa La Previsora, del Baix Montseny, demanant llibres cooperatistes per expendre durant la Fira del Llibre, i a l'ensenyem notificuen l'obertura d'una Biblioteca Popular a la població, acordant el Comitè cedir un lot de llibres cooperatistes.

Es tracta de la situació en què es troben les cooperatives de Terrassa, acordant-se assistir-les els companys Farré i Torrents, per tal d'entrevistar-se amb els companys de la Unió de Cooperadors de dita població.

Rovira dona compte de l'acte celebrat a Puigcerdà, en el qual hi prengué part junt amb els companys Mestre i Campos, i del resultat falguer del mateix en pro del Cooperativisme.

Es llegeix una lletra de la Federació Centre, demanant autorització per traduir al castellà l'obra «Aubades d'una Nova Era», del company Blanquer, donant aquest la seva conformitat.

Es dona compte d'haver rebut el nomenament fet per la Cooperativa Central de Compres d'un delegat efectiu i un de suplent per formar part del Comitè Català Intercooperatiu, havent estat ja tramès el nomenament complert al Departament d'Agricultura.

Es llegeix l'informe presentat a la Federació Nacional pel company Ventosa i Roig de la reunió de l'A. C. I., a Ostende.

La Cooperativa L'Amistat, de Montgat, desitja organitzar un acte de propaganda per al dia 11 del corrent, designant-se en principi Dolors Abelló i Ricard Caballeria.

Es llegeix una carta de la Cooperativa Econòmica Bagurenca, de Bagur, que dona compte d'un cas que tenen plantejat amb l'Ajuntament, manifestant-se les gestions que han estat fetes per aquesta Federació.

I no havent-hi altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les nou de la vetlla.

El Secretari Accidental, Francesc Giménez.

**SINDICAT AGRICOLA
CELLER COOPERATIU**
de

B R A F I M

Major, 50 (Província de Tarragona)

Les cooperatives que compren en el nostre Celler Cooperatiu faciliten als seus socis els millors vins amb la màxima economia. • Demaneu mostres i preus

Collectivisme

(CONCLUSIÓ)

Aquesta revolució (?) en el caire econòmic no ens haurà acreditat pas als obrers, ja que, en no haver-la portat a bon fi, ens haurà desacreditat, posant-nos al pla d'una incompetència encara més defectuosa que la que demostraven tenir aquells burgesos i comerciants d'abans del dinou de juliol. Es una cosa incomprensible com amb el carbó vegetal, sense que s'hagin augmentat en una proporció gran els sous, sense pagar res al propietari de la llenya, perquè els boscos són incautats, sense tenir als obrers assegurats, s'hagi hagut d'augmentar un vint-i-cinc per cent el preu i el públic hagi de pagar dos i tres rals més per arrova; és incomprensible que s'hagi de vendre el blat de moro a 1'75 pessetes el quilo, quan aquest any els colliters no han hagut de pagar l'arrendament ni donar la part al propietari, i en aquest cas posem-hi el vi, l'oli, l'ordi i, per últim, el pa, i ara que per mitjà de collectivitzacions i socialitzacions no paguem res, ni arrendaments, ni donem la part, ni paguem tributs de cap mena a l'Estat ni a ningú, no es comprén que els preus s'hagin hagut de posar a l'alçada que s'han posat, lloc del tot inassequible al sou del consumidor, el qual, amb aquesta revolució no hi troba altra cosa que una nova manera d'expoliar-lo i explotar-lo igual com abans del 19 de juliol, amb la sola diferència que els que llavors ho fèien no hi havia perquè retreure'ls-hi, perquè era llur feina, i els que ara ho fan, són els que més obligats venien a respectar els interessos dels consumidors en nom d'aquell humanisme i d'aquella justícia social que demanaven.

Els cooperadors trobem molt ben explicades les posicions adoptades en anuïar-nos de tots els llocs de caire econòmic del 19 de juliol ençà,

titllant-nos d'entitats aburgesades, i ho trobem molt ben explicat perquè tenim la seguretat que si a les cooperatives se'ns hagués encarregat a cada localitat, o se'ns hagués deixat intervenir en aquesta feina primordial en unes circumstàncies com les actuals no s'hauria arribat al cas d'avui dia que la majoria dels preus dels articles de primera necessitat s'han encarit sense cap causa que ho justifiqui: si alguna causa s'havia de controlar, havia d'ésser el Govern del poble i els Ajuntaments amb representació dels consumidors organitzats qui ho havia de fer; si alguna cosa era possible fer en l'assumpte de proveïments del poble a fi de tenir un control exacte dels preus, era municipalitzar els mercats i d'una manera especial, els mercats centrals, com el Born; cercant la lògica de les coses no hem arribat a lligar el per què un mercat central com el Born ha d'ésser collectivitzat per una central sindical determinada; la municipalització amb intervenció directa dels compradors i venedors organitzats, era l'únic sistema que es prestava a posar en pràctica per a evitar aquests disbarats que les noves modalitats sense una base, sense un fonament, estem palplant. Ací ha mancat entre tants controls i collectivitzacions, un control sever sobre els nous comerciants o vells comerciants que amb un carnet sindical a la butxaca i abrigats en una collectivització a o b han fet l'agost en perjudici del consumidor.

S'ha sortit de la ratlla i passant pel damunt de totes les coses s'ha volgut aplicar mètodes que no tenien res a veure amb el caire i l'organització econòmica del nostre poble, com si les coses es poguessin improvisar; sembla que no, però un revolucionari ha de tenir una colla de coneixements complementaris del lloc on actua per no caure en fallida, com ha passat ací a Catalunya amb la munió de collectivitzacions, socialitzacions i comitès econòmics estatuts darrerament. Tenim cinquanta anys d'història d'institucions que en el caire econòmic han demostrat una tècnica i un saber fer les coses, i aquestes institucions, tot llur organització interior i exterior, estan vinculades amb la manera d'ésser del nostre poble, s'adiuen a la nostra psicologia de catalans per una pila de coses i i la vegada tenen un fonament bàsic social i humà, la qual cosa a la pràctica no l'hem trobat pas en totes les socialitzacions i collectivitzacions fetes fins a la data.

Fer una revolució comporta no pas anular coses per sistema sense tenir-ne d'altres de preparades que siguin millors, sinó a l'inrevés, fan la revolució aquells que en tots els moments de la vida van cercant una superació de les coses en profit de la col·lectivitat, i en dir de la col·lectivitat no vull pas dir d'una col·lectivitat determinada, sinó de tota la humanitat sencera, procurant a la vegada que aquesta renovació no es doni bufetades amb el tarannà del poble i de l'individu, que per sobre de totes les noves lleis i modalitats és el punt central d'on pot arrencar l'èxit o la fallida d'un sistema, sobretot quan amb la fallida o amb l'èxit ens hi juguem alguna cosa més que el treball d'un experiment fet sobre el cos viu del poble, quan ens hi juguem quasi tot el cos.

Tota la Península Ibèrica encara que sigui un sol cos no és pas del tot uniforme; té moltes modalitats i cada modalitat té les seves característiques diverses i per tant no podem mai assimilar el caràcter d'un fill d'Andalusia amb un del Nord, ni un de Catalunya amb un gal·laic. Tota una colla de factors influïren en aquesta diversitat; el temperament, caràcter, idioma, clima, terreny, tot, en fi, hi juga un paper importantíssim, fins al punt que és el factor primordial per a assegurar el triomf.

Socialització, sí, però per part de l'Estat, ja que aquest és l'únic que pot socialitzar; col·lectivització, no hi veiem el què, ja que en la col·lectivització no hi intervé el consumidor i aquest té dret a intervenir-hi. Per tant és cooperativització el que s'imposa en les seves diverses formes des de la producció fins al consum, i, per últim, municipalització dels serveis públics i derivats, per d'aquesta manera poder-se desenvolupar els municipis en una llibertat d'acció que els ajudés a portar una vida folgada posant-los en situació de poder desenvolupar un programa municipalista de cara al poble i d'acord amb les necessitats del poble.

Les úniques coses que aquesta revolució s'han oblidat.

V. CASALS BOSCH

En "La Unió de Cooperadors", de Torredembarra

Diumenge, dia 6, i amb motiu d'inaugurar-se una ampliació de la secció de vendes de la sucursal —la qual ha vingut nomenant-se, abans de la fusió, «La Veritable»— de La Unió de Cooperadors de Torredembarra, tingué lloc una festa original composta d'un acte de propaganda amenitzat amb una secció de cinema instructiu.

Es projectaren les pel·lícules documentals de La Vila de Salut L'Alina i les tres pel·lícules de La Federació de Cooperatives, filmades els anys 1925-26 i 27 en els dies de la festa de la Cooperació Internacional, i que, per tant, evocuen el bagatge moral i germanívol, la predilecció dels cooperadors catalans envers la mainada, festes íntimes saturades de goig i de joia que amb tant d'encert i entusiasme s'han vingut celebrant.

Fou invitada a la festa, La Vila de Salut, la qual fou representada pel nostre amic i secretari de la mateixa, en Celestí Ventura, el qual, després de projectar-se la pel·lícula, explicà a bastament els avantatges morals i econòmics que representen per als treballadors estar afiliats a La Vila. Establir comparacions entre l'aspecte fred i desolat de melangia d'un hospital amb el caliu i la companyia que es troba en el si de la clínica «L'Aliança».

Exhortà el nombrosíssim públic congregat a la gran sala on se celebrava l'acte, a què medités sobre la conveniència d'associar-se a La Vila per a prevenir-se de tantes i tantes adversitats

que en l'aspecte mèdic estant propensos els treballadors de tota mena.

Després de projectar-se les altres pel·lícules cooperatistes, ocupà la tribuna el nostre ben-volgut company Miquel Mestre, que ha estat en tot moment l'ànima de la cooperació de Torredembarra, el qual exterioritzà amb frases justes els motius més inspirats de colorit íntim i d'emotivitat que informen les esmentades pel·lícules que manifesten l'esperit moral que sempre han mantingut les nostres cooperatives.

Tingué frases de condemna contra aquells que han bescantat les cooperatives sense tenir noció del que són i representen i de la finalitat que persegueixen. Es congratulà de l'avenç que ha experimentat Unió de Cooperadors de Torredembarra i assenyalà les normes més adients per sortir airoso dels problemes que s'han creat arran dels fets del 19 de juliol passat. Parlà de moltes coses, totes elles interessants i que afecten la posició cooperatista en els moments revolucionaris que estem vivim, essent molt aplaudit.

Presidí l'acte el president de l'entitat, acompanyat de la Junta Directiva.

Després s'obriren les portes de la tenda degudament instal·lada i que ofereixen, per llur ampliació material i per llur consistència ideològica, per la preparació i l'entusiasme dels seus associats, una perspectiva del progrés que reflectirà indubtablement en el moviment cooperatista de Catalunya.

AJUT PERMANENT A EUSCADI

El Comitè d'Ajut Permanent a tots els Fronts, domiciliat al Passeig de Pi i Margall, 36 —organisme del qual en forma part la Federació de Cooperatives de Catalunya—, prega tots els cooperatistes que contribueixin, ja sia amb metàl·lic o queviures, a la Setmana Pro Euzcadi.

Cooperatistes! Avui és Euzcadi qui us demana el vostre ajut. Demostreu davant del món la vostra generositat i el vostre lliberalisme.

Penseu en Euzcadi, ajudeu Euzcadi, feu-vos dignes d'Euzcadi. Siguen conseqüents amb els principis de justícia i equitat que informen els nostres principis cooperativistes. Tots i tot per a Euzcadi.

Totes les entitats cooperatistes hauran rebut un full de subscripció els quals una vegada plens i anotades les quantitats, les trametrar, junt amb aquestes i degudament segellades, a l'estatge d'aquesta Federació de Cooperatives, la qual en farà lliurament al Comitè d'Ajut als Fronts.

Al mateix temps, es fa avinent que hi ha a la venda i a disposició de qui en vulgui, segells, insígnies i emblemes, el valor de la venda dels quals és destinat a engruixir les llistes de donatius per Euzcadi.

Cooperatistes, adquiriu-los!

CONYAC SOREL

Adaptat al paladar dels cooperadors des de 1875

SUC. DE MOREL FARRERAS - - - BARCELONA

DEL MOMENTO

El valor de la solidaridad

A los organizadores de la Fiesta del Socorro Rojo Internacional de Esparraguera, cooperatistas todos, especialmente a las mujeres que con tanto entusiasmo laboran para el beneficio de las víctimas del fascismo, muy afectuosamente.

Cuando se borra de nuestra vista un poco fatigada el panorama ciudadano —multitudes en constante actividad, calles interminables, casas inmensas, automóviles raudos— el espíritu goza plenamente, embriagado de optimismo, de un descanso sensitivo, propicio a los vuelos reparadores de energías; al perder contacto con el asfalto de los caminos cotidianos, volvemos a encontrarnos, dejando, una vez libertados de influencias nefastas, las sombras, las inquietudes, los recuerdos de cobardías y traiciones. La tierra —eterna madre— nos llama para mostrarnos los árboles seculares, las flores primaverales, los frutos dorados por el ardiente sol; nosotros sentimos en los ojos, en las mejillas, en la boca caer un torrente de paz. El cielo es más bello, más simbólico, lejos de la mentira colectiva.

Llegar saturados de alegría y luz a un lindo pueblo en fiesta, para sembrar en cada cerebro, en cada corazón algo noble y puro, es siempre para nosotros motivo de satisfacción; pero adquirir súbitamente la certidumbre de ser más que comprendidos, estimados, secundados, es de tanta importancia, sintetiza tantas sugerencias, que el alma se estremece de ternura. Tener una misión que cumplir y saber ya que cuentas con todas las simpatías nos ofrece —a nosotros los observadores de multitudes— otra comprobación del valor de la solidaridad humana.

Los hombres y mujeres reunidos en la plaza mayor de Esparraguera para escucharnos, para conocer aún mejor la organización del Socorro Rojo Internacional, representaban todos los proletarios de la retaguardia que con el puño en alto y la frente aureolada de firmeza, gritan el histórico «¡no pasarán!», mientras en los campos de batalla resuenan los cañones extranjeros y son amenazadas constantemente las ciudades abiertas. Unos luchan con el arma en la mano, ofreciendo su juventud, su vida a la causa de la libertad; nosotros vamos acoplando energías, pedimos una confianza en el triunfo, esperamos la colaboración de los antifascistas en nuestra obra de amor. Cada donativo puede salvar a un niño desvalido, a una huérfana triste, a una viuda desamparada, de las garras del hambre, de la desesperación; cada moneda, por pequeña que sea, aumenta la recaudación total. Ayer, Madrid; hoy, Euzcadi; quizá mañana sea Cataluña la castigada por la metralla fascista, la escogida por Hitler, Mussolini, Franco, para aniquilar los hogares.

Nuestras palabras fueron sencillas. El Socorro Rojo Internacional no es una organización nueva; ha trabajado en España durante la reacción dictatorial, cuando un rey degenerado y un general chulo y borracho nos deshonraban ante el mundo libre. No es una obra de partido, de fracción; creada por el pueblo, a él pertenece; necesita de todos y todos podemos necesitarla algún día. Las suspicacias, los antagonismos de ciertos sectores a nada bueno conducen cuando la patria está en peligro, cuando ejércitos invasores hollan algunas de sus ciudades, cuando el imperialismo juega una importante partida en el tablero de Europa, cuando se presagian contiendas que pueden hundir al viejo mundo en un caos de llamas. La incógnita del mañana pesa como una maldición.

Otra satisfacción nos esperaba, saber que los cooperatistas organizaron el festival pro Euzcadi; que un joven, Salvador Alert, lector asiduo de ACCIÓN COOPERATISTA, sigue nuestras actividades con un entusiasmo extraordinario. Y encontrar a nuestras mujeres —gentiles mensajeras del bien—, que nos hablaron de su humanitaria tarea en beneficio de las víctimas de una guerra provocada por los de arriba, que cubre de sangre nuestras carreteras, nuestros campos; al escuchar sus palabras humildes, fervorosas, las admiramos como representantes de un feminismo que puede ser el factor principal en la completa emancipación de las masas trabajadoras.

Diferentes veces hemos ensalzado la cooperación, lamentando que los dirigentes de la nueva estructuración social no la hayan tenido en cuenta para nada, iniciando una serie de errores que han deshecho la economía de Cataluña, provocando conflictos que podían haberse evitado con un poco más de cultura, de voluntad y buena fe. En los pueblos donde los elementos extremistas escalaron el poder en los primeros meses de la revolución, la cooperación fue combatida igual que en Barcelona. En Esparraguera hemos podido comprobar que a pesar de algún núcleo sindical, los socios de la cooperativa han aumentado considerablemente desde el último 19 de julio; sus dirigentes procuran tener siempre a disposición del público los alimentos de primera necesidad, consiguiendo así divulgar prácticamente las ventajas de nuestra asociación.

Los cooperatistas de Esparraguera saben cumplir en estos momentos de gran responsabilidad un deber transcendental, esperando que en el mañana otras generaciones emancipadas cosechen los frutos de la simiente esparcida por todos los hombres que sueñan en una sociedad mejor.

LORENZA GARCÍA DE RIU

Barcelona, 16 de junio de 1937.

Un folleto de Andrés Cortinas

Aunque agradezco mucho la dedicatoria que me ha puesto en el folleto «El Cooperativismo, la revolución y las Juventudes Cooperatistas», al mandármelo el autor y joven amigo Andrés Cortinas, no es este el motivo que mueve mi pluma para hablar del mismo. Sin la dedicatoria, mi pluma también se movería, ya que entendí siempre que siendo tan pocas las publicaciones que tratan de cooperación, no es de oportunos desperdiciar las raras ocasiones que se nos presentan de lanzar a los cuatro vientos el nombre de un autor que se interesa por la cooperación y que trata de ella con conocimiento de causa y en sentido proselitista, cual se hace en el folleto que nos ocupa la atención. Teniendo, pues, la amistad muy agradecida, sépase que nada cuenta en los juicios de esta crónica, sean ellos como sean, según vayan saliendo de mi pluma.

Como comprenderá el que sepa el contenido del folleto del amigo Cortinas, mis juicios no serán de condenación de su obra, ya que la obra está bien en su conjunto y demuestra en su autor el temple de un luchador que sabe capacitarse históricamente antes de exponer su pensamiento sobre lo que fue la cooperación, y sabe guiarse ideológicamente para decir lo que debía ser. Tiene de bueno, además, que está escrita con un lenguaje elevado, a la vez que claro e inteligible para los profanos de nuestra causa, de lo cual debemos estar agradecidos los que el autor nos dice que somos los adultos de la cooperación.

Aunque yo no tengo mucha confianza en que la juventud a que pertenece el casi adulto amigo Cortinas pueda edificar cuanto aspiran los «jóvenes» con tanto entusiasmo, encuentro bien cuanto dice sobre lo que podrían influir los «jóvenes» en que se convirtieran en cooperativas muchas colectivizaciones de las que hoy se debaten en una lucha aburguesada que las ha de llevar forzosamente al fracaso y a la anulación como a colectividad. En esa obra que tan acertadamente apunta nuestro novel autor, sí que tengo más confianza en la labor que pueden hacer los jóvenes, ya que estando yo mismo metido en una «colectiva», observo que la multitud proletaria escucha poco a los viejos, por creer que los viejos no llevan ideas modernas, creencia fácil de comprender si contamos con la cantidad de exaltación que se ha hecho de la actuación juvenil.

Yo creo que las desgracias de nuestra revolución es el tono que se le ha dado de autoridad juvenil. Si en vez de tanta exaltación a lo vil se hubiese elevado adonde se merece al pensamiento nuevo y renovado, acaso no presen-

El futuro de la Cooperación

Si la cooperación de consumo estuviera más desarrollada y fuera más conocida por unos y otros, por los de dentro y los de fuera, podría ésta dar un empuje insospechado para la resolución de los problemas que se presentarán en la postguerra. Estos problemas serán múltiples y de no fácil solución, no porque ellos sean insolubles, sino porque nosotros los cooperatistas en general, no estamos preparados para ello, y a lo mejor, aunque haya algunos cuyo optimismo hace que todo les parezca fácil, a otros, a la mayoría, difícilmente les entra, si no lo ven todo claro o no se dan cuenta al primer golpe de vista o de oído. Ante todo, los cooperativistas debieran darse cuenta que, dentro las organizaciones de las cooperativas de consumo, sólo debemos ser cooperatistas. Cuando nuestro organismo pone en marcha una industria —a ser posible— los que en ella hayan de trabajar debieran ser socios de la cooperativa de consumo y éstos como a tales socios, darse perfecta cuenta, hacerse cargo, comprender que, trabajando en una industria que han puesto en función las cooperativas de consumo de una de las cuales él es socio, ha de trabajar como si fuera cosa propia, como si fuera cosa suya, como si él fuera el burgués, porque siendo la suprema aspiración del obrero obtener el producto íntegro de su trabajo, al trabajar en ella, que fue montada por la organización, ya llegó a la meta deseada, porque la dicha industria se montó con los ahorros de la cooperación, donde también había los suyos, y el trabajo que allí se realiza es para la cooperación, que también es para él, ya que como socio consumirá la parte que le corresponde. Además del jornal que tenga asignado, sabe que la faena es segura, porque la industria tiene el mercado asegurado. Si está enfermo no ha de faltarle el jornal y si queda imposibilitado para el trabajo o cuando llegue a la vejez lo ampararán las obras sociales de la cooperación.

Es por todo esto que nosotros quisiéramos saber inculcar, dar a entender a los socios de todas las cooperativas de consumo que debemos organizar todas las cooperativas de producción que aún nos hacen falta, porque al normalizar

la producción en la postguerra podíamos desde un principio organizar nuestra producción no sólo con miras a nuestro consumo, sino extenderlo a cuanto alcancen nuestras posibilidades en pro de la economía del país.

Hasta el presente a nuestra organización se la ha fastidiado por todas partes, no se nos ha atendido, se nos ha atropellado, se ha querido suprimirnos, se nos ha quitado la industria del pan, se ha pretendido incautarse de nuestras tiendas, se nos ha obligado a pagar los géneros a precios inverosímiles y eso no ha de volver a suceder. Los organismos sindicales han atentado a nuestro desenvolvimiento peor que si hubiéramos pertenecido a la burguesía. La cooperación de consumo tiene más interés y más derecho que los organismos sindicales a poder obtener los géneros que nos interesen para la subsistencia de nuestros asociados. Los sindicatos fueron creados para luchar contra la burguesía, no para proveer de artículos alimenticios a sus sindicatos. Si hoy ya no existe la gran burguesía por estar colectivizados todos los grandes talleres, las grandes industrias, los grandes almacenes, sobran los sindicatos porque no hay a quien pedir mejoras. Los obreros de las sindicales deben ingresar en la cooperación, aportar a ella los capitales que poseen los sindicatos y con ellos ir a la cooperación instalando tiendas y comercios, montando talleres e industrias, propias de la cooperación y de sus asociados, y ésta será la cosa más segura para que no vuelva la burguesía a ser dueña de la industria y del comercio como antes del 19 de julio de 1936. Se suprimirán los acaparadores y agiotistas y el comercio y la industria y el transporte serán de los consumidores asociados, que han de ser los que en el porvenir regirán los destinos de la humanidad con el máximo de libertad y de justicia.

B. FARRÉ

Un feliz intento y una empresa infortunada

Hemos recibido la Memoria que la Junta Intermunicipal de Abastos (Cintura de Madrid) ha sometido a la consideración de su Pleno, y fué aprobada por una inmensidad, con motivo de su disolución.

Las incidencias que ha sufrido dicha entidad durante su muy escasa vida, sugieren materia abundante para reflexionar acerca del tema, tan resuelto ya para nosotros, cual es la diferencia existente entre la economía capitalista como la entienden todavía la mayor parte de los países y la resultante de otros sistemas económicos más humanos y más en armonía con las tendencias políticas colectivistas. Pero como la actualidad nuestra, la de toda España, requiere en estos instantes la mayor parte de nuestro espacio, vamos a limitarnos a dar somera noticia de la actuación de aquel organismo.

Creada en el mes de septiembre para resolver de modo común el abastecimiento de víveres para los respectivos vecindarios, fué integrada por los Ayuntamientos de Aravaca, Canillas, Canillejas, Chamartín de la Rosa, El Pardo, Getafe, Leganés, Pozuelo, Torrejón de Ardoz, Vicálvaro y Villaverde de Madrid, cada uno de los cuales aportó una pequeña cantidad por habitante con objeto de establecer un fondo que permitiera el comienzo de la adquisición de géneros.

Como la entidad no se constituyó con propósitos de lucro, sino, por el contrario, su única finalidad era el beneficio común, se le dió una estructura eminentemente cooperatista, ateniéndose a las normas clásicas de la Cooperación dentro de un sentido eminentemente municipalista, y se proyectó la creación de Cooperativas, orientadas y vigiladas bajo esta misma tendencia municipalista, en cada uno de los diversos pueblos que la integraban con objeto de ir sentando jalones que sirvieran más tarde de apoyo a la nueva economía de la República.

En la Memoria se advierte sinceramente que el éxito final no ha sido la meta deseada y se hace resaltar que diversos accidentes resultantes de la lucha entablada en nuestro suelo (evacuación de pueblos, pérdida del almacén situado en Leganés, extravío en ruta de algunos artículos), son los que han truncado los resultados que era lógico esperar, teniendo en cuenta los conseguidos en el primero y único mes de su actuación.

Ello no obsta para reconocer la bondad de los fines perseguidos por la Junta Intermunicipal de Abastos (Cintura de Madrid), pues, como de la Memoria se desprende, las operaciones efectuadas permitieron obtener un beneficio del 4'96 por 100, el cual, de haber podido desenvolverse dicho organismo en condiciones semejantes a las en que actuó en principio, hubiera llegado a convertirse en una utilidad del 60 por 100 al año sobre el capital liberado.

Hemos de lamentar, pues, que circunstancias imprevistas y ajenas en absoluto a la marcha de la entidad hayan impedido a ésta desarrollarse plenamente su labor por los grandes beneficios que los pueblos a ella adscritos habrían podido llegar a obtener.

JUAN ROVIRA

Desinfectant PINO TAL

Bidó de 200 Kg. Pts. 1'30
Llauna » 20 » » 1'70
» » 5 » » 2'—
» » 1 » » 3'—

Contra-Taques FULMIT

Perfumats - No s'inflama
FLASCÓ DE 100 grs. PTS. 1'—

Raticida FULMIT

Inofensiu a l'home i als animals domèstics
En pasta: Flascó de 100 grs. pts. 1'40
En pols: Capsa 25 paquets de 10 grs. pts. 10'80.

Venda exclusiva a Cooperatives, Sindicats
i Col·lectivitats Agrícoles

RÚPERTO BUSTO - CORNELLA

DONES!!

Deu mesos de guerra.

Deu mesos de guerra cruenta, que els generals traïdors en principi, i el feixisme estranger després, ens han portat.

Necessita això, que intensifiquem la producció de materials útils a la mateixa. Cosa que no és la primera vegada que s'ha dit. Però convé tornar a repetir moltes altres vegades.

En fer-ho jo, des d'aquestes planes, és per recordar a totes les dones, joves i velles, una significativa revelació.

Aquesta és la dels nens que prenen part en l'acció bèl·lica del criminel feixisme. Dels infants que sofreixen sense cap culpa. Que passa damunt d'ells la guerra.

Tots sabem que són una infinitat, els infants que estan refugiats a la nostra Catalunya. Que tots ells, companyes i companys, necessiten l'esforç de tots nosaltres. Que s'ha de treballar sense descans per a ells.

S'ha de treballar per a ells, per a fer-los infants feliços d'avui i homes conscients de demà. Així treballarem per a construir un poble admirat per tothom. Un poble ple d'alegria i felicitat, com ens ho ha ensenyat la nostra nació germana, la U. R. S. S.

Actualment, i al que jo em refereixo, és per a les dones, que poden atendre més eficaçment a aquesta necessitat. A elles, joves i velles, són les que jo des d'ací faig una crida. Perquè es donin compte de la importància que té això, i el treball intens que s'ha de dur, encara, a terme.

No n'hi ha prou en donar uns quants cèntims o unes quantes pessetes per col·laborar a aquesta obra de tots. Es necessari fer un treball manual, elaborar.

Tot el temps que es perd miserablement en distraccions, els vostres fills poden demanar-vos en compte quan siguin grans. I no hi ha cap mare ni cap pare que es vulgui sentir per boca de l'ésser més estimat —del seu fill— paraules que el farien caure de vergonya.

Es per això que repeteixo que tot el temps que es tingui lliure és precis emprar-la ara en coses que no tenen espera. Unes hores de treball de cada dona, que pugui emprar-los, representen el benestar de molts infants, que no tenen cap culpa d'estar sofrint.

Per cobrir aquesta necessitat —i per la qual jo us faig la crida— la Joventut Cooperatista de la Sucursal número 21 de la Unió de Cooperadors de Barcelona ha instal·lat un taller de Brigades de Xoc, per a confeccionar robes per als nens refugiats, i a profit de l'Ajut Infantil de Reraguarda, organització per tots coneguda, degut a la seva obra humanitària.

El Decret de sindicació obligatòria dels conreadors de la terra i l'experiència cooperativa

Pel Dr. GEORGES FAUQUET

Ex-Cap del Servei de Cooperació de l'Oficina Internacional del Treball, de Ginebra

(Continuació)

Es un fet remarcable que sigui quin sigui el tipus —unitari o federal— de la constitució política del país on la cooperació s'ha desenvolupat, aquesta ha adoptat per ella el tipus federatiu. Al començament reuneix els cooperadors en grups locals; després, aquests grups locals, sempre conservant llur autonomia responsable, creen al damunt seu, òrgans de segon i tercer grau. Aquests òrgans federals tenen delegades certes funcions, però resten sempre sota el control dels grups locals, de la mateixa manera que aquests resten sota el control dels membres individuals. Les gran empreses capitalistes, així com els imperis dominadors i els règims autortaris, reposen sobre l'esclavatge de tot allò que es troba sota del cim. Les organitzacions cooperatives, pel contrari, són d'una construcció que va de baix a dalt. Els fonaments són els grups elementaris i els homes que els componen.

Allò que importa és saber, veure bé, per damunt de la lletra dels textos i el formulisme reglamentari, les realitats vives. L'obligació no pot ésser altra cosa que un mitjà auxiliar d'agrupament i no pot fer-nos oblidar que l'organització cooperativa no dona pas resultats d'una manera automàtica. La cooperació no ajuda realment els cooperadors si aquests no s'ajuden ells mateixos unint llurs esforços. La cooperació conserva a cada pis de la seva construcció federativa, autonomies responsables; i ella deixa així als socis, amb la llibertat de la gestió, els riscos d'aquesta llibertat. Es un afer d'ells el reduir aquests perills per la col·laboració que

aporten al bon funcionament dels afers comuns. La cooperació exigeix consciències despertes i col·laboracions actives. Adhuc quan és obligatòria, la cooperació és una obra de voluntats. Es amb aquesta fórmula, fórmula a la qual en el compliment de la vostra tasca hi donareu tot el seu sentit, que acabo la conferència d'avui.

Les dues grans categories de cooperatives que distingeixo: les cooperatives dels medis urbans i industrials i les cooperatives dels medis rurals i agrícoles han respost i responen a les necessitats diverses de les classes populars de les ciutats i del camp. Però malgrat aquesta varietat, unes i altres pertanyen a una mateixa família d'institucions; tenen caràcters comuns i regles comunes. Malgrat haver nascut en medis diferents, que el desenvolupament de l'economia comercial ha disassociat, aquestes dues categories de cooperatives constaten de dia en dia que responen a un mateix esforç de defensa i emancipació i tot seguit tracten d'establir entre elles relacions morals i relacions econòmiques. En nombrosos casos ja han aconseguit apoderar-se en comú de tot el procés econòmic i establir d'aquesta manera una cadena cooperativa contínua entre l'explotació camperola i la llar del consumidor.

Vaig a exposar-vos successivament:

Primer. Quines són les regles fonamentals comunes a totes les formes de la cooperació;

Segona. Sota quines formes i en quines condicions poden desenvolupar-se les relacions intercooperatives i, principalment, les relacions entre cooperatives agrícoles i cooperatives de consum.

Regles fonamentals comunes a totes les formes de la Cooperació.—Aquestes regles poden resumir-se en dues: la primera correspon al caràcter democràtic de la institució cooperativa. Es la regla d'igualtat: un home, un vot. La segona correspon al caràcter d'empresa de servei de l'empresa cooperativa. Es la regla que proporciona els drets econòmics i les obligacions econòmiques dels socis a l'import de les operacions que cadascú fa a l'empresa comú.

La primera regla afecta les relacions dels socis entre ells: regla d'igualtat, que està d'acord amb les concepcions del dret exides de la consciència popular. Paritat entre semblants. La mateixa dignitat en tots els homes. Aquesta regla exclou, entre les persones, tota consideració de quantitat. Democràtica, tant en els seus orígens com en els seus principis, l'associació cooperativa ho és també, en les seves decisions: sobirania de l'assemblea general; delegats ele-

gits i responsables; referèndum sobre les qüestions d'interès superior.

La segona regla afecta les relacions dels socis amb l'empresa comuna. Es de caràcter purament econòmic i per aquesta raó, quantitativa, però d'una manera absolutament diferent de les regles quantitatives de les empreses capitalistes.

En tota empresa, capitalista o cooperativa, els beneficis (sigui quin sigui el moment en què són evaluats —per exemple, a l'acabament de l'any—, estan lligats, quant a llur formació, a les operacions efectuades durant el curs de l'any. Una relació tècnica i econòmica els lliga a través del temps, a les operacions de les quals deriven. Però en la comptabilitat de l'empresa capitalista, aquesta relació es trenca a la fi de l'exercici. La massa de beneficis se separa aleshores de les operacions efectuades per a ésser posada en relació amb el capital i no pas amb tot el capital utilitzat, sinó únicament amb aquella part del capital que ha estat aportada i arriscada, precisament per tal d'apropiar-se el benefici. La relació entre la massa dels beneficis i aquest capital és la que donarà mesura de l'eficàcia, el rendiment de l'empresa.

Al contrari, en l'empresa cooperativa, la relació fonamental entre l'empresa i els socis no és pas la relació de benefici a capital arriscat, sinó la relació de servei a usuari. Com a conseqüència, és en la importància de la participació de cada soci a les operacions de l'empresa on es troba la mesura dels seus drets i obligacions de caràcter econòmic.

Si bé les empreses cooperatives tenen per finalitat el servei i s'esforcen a reduir-ne el cost, cal només que l'empresa sigui administrada en una forma que eviti les pèrdues, perquè ella pugui registrar, a la fi de l'exercici, un excedent d'explotació. Malgrat això no sigui més que per a guardar-se d'errors possibles, la cooperativa, si es tracta d'una cooperativa de proveïment, haurà de lliurar als seus socis les seves mercaderies al preu que comprengui un marge de benefici. Igualment, una cooperativa de venda abonarà als seus socis un preu inferior per als productes que li lliuren que el preu que ella pensa obtenir en el mercat. Una precaució anàloga caldrà prendre en la fixació dels salaris en les cooperatives de treball.

Però els preus així pagats pels socis a les cooperatives de proveïment, els pagaments a compte fets per les cooperatives de venda, els avenços o altres prestacions de treball fets en les cooperatives de treball, no constitueixen altra cosa que una liquidació provisional que serà rectificació a l'acabament de l'exercici per la distribució dels excedents a prorrata de les operacions efectuades. Aquestes regles, o millor dit, aquestes diverses aplicacions de la mateixa regla, estan previstes pel Reglament d'aplicació del Decret de sindicació obligatòria per a les seccions i subseccions de compra, per a les seccions i les subseccions de venda, per a la de transformació i per a la secció de treball col·lectiu.

(Continuarà en el número vinent.)

MEMORIES I BALANÇOS

Cooperativa Agrícola de Cunit

Estat de comptes, segons inventari-balanç, corresponent a l'exercici de l'1 de gener al 31 de desembre del 1936:

ACTIU

Existència de gèneres, segons Inventari ...	5.358'64
Existència en caixa, en poder del Tresorer ...	3.523'68
Import del gènere al fiat ...	8.763'90
Valor dels edificis de la Cooperativa ...	24.920'—
Banc de Biscaia, compte d'estalvi ...	180'31
Banc de Biscaia, compte corrent ...	369'80
Mobiliari ...	1.141'44
Proveïdors, resta a n/. favor ...	8'80
SUMA ...	44.266'57

PASIU

Creditors variis, per gèneres ...	608'45
Capital, socis Cooperadors ...	12.558'07
Capital, socis Col·laboradors ...	1.081'50
Capital Col·lectiu (Fons de Reserva) ...	24.594'35
Obres de Solidaritat Social ...	512'03
Foment d'Instrucció i Cooperació ...	1.999'77
Excés de percepció ...	2.912'40
SUMA ...	44.266'57

DISTRIBUCIO DE L'EXCES DE PERCEPCIO

50 per 100 a repartit als socis, segons el consum fet per cada un d'ells, corresponent-los-hi el 3'25 per 100 de l'import dels talons presentats, que se li lliuren en pagar les compres ...	1.456'20
10 per 100 a Obres de Solidaritat Social ...	291'24
15 per 100 a Foment de la Instrucció i Cooperació ...	436'86
25 per 100 a Capital Col·lectiu (Fons de Reserva) ...	728'10
Import total recaptat de les vendes ...	40.903'21
Cost total del gènere venut ...	32.695'15
Despeses generals ...	1.537'60
SUMA ...	1.695'36

Amortització mobiliari ... 157'76
Nombre de socis cooperadors 49 (90 per 100 de la població).

Nombre de socis col·laboradors, 26 (fills de socis).

Cunit, 31 de desembre del 1936.—P. A., de la J. D., El President, JOAN GIRALT.

Cooperativa de Obreros y Empleados de Altos Hornos y Vizcaya, de Sestao

Su situación en 30 de noviembre de 1936

Activo	Pesetas
Disponible	
Existencia en Caja ...	2.441'19
En los Bancos ...	228.399'82
A cobrar	
Deudores por libros ...	245.589'70
Por suministros en la última semana ...	135.456'25
Deudores por plazos ...	51.246'34
Deudores diversos ...	61.389'64
Sebería Bilbaína.—Valores ...	225'—
Sebería Bilbaína.—Depósitos ...	6.421'55
Banco Cooperativo.—Valores ...	500'—
Unión de Cooperativas.—Depósitos ...	1.591'—
Agrupación de Coop.—Préstamo ...	40.000'—
Existencias	
Mercaderías generales ...	55.288'95
Vinos y aceites ...	4.892'63
Carnes saladas ...	84'12
Carnes frescas ...	2.294'29
Pañadería ...	30'65
Ropa, telas y quincalla ...	127.952'04
Calzado ...	49.106'56
Vajilla y cacharros ...	16.690'52
Pañería ...	5.440'17
Perfumería y Droguería ...	2.200'63
Muebles ...	19.409'87
Carbón y leña ...	1.586'47
Zapatería ...	2.970'60
Pañificadora ...	31.812'59
Camiones ...	53'20
Edificio del Casco	
Costo y Gastos del mismo ...	154.886'99
Utiles y mobiliario	
Valor asignado al mismo ...	1'—

Material e instalaciones

Saldo de esta cuenta ...	16.048'94
Pasivo	1.263.970'71

Capital

Fondo personal de socios ...	474.869'52
Fondo de reserva ...	189.159'90

Accidentes e imprevistos

Saldo de esta cuenta ...	22.000'—
--------------------------	----------

Fondo para incobrables

Saldo de esta cuenta ...	7.722'94
--------------------------	----------

Acreeedores diversos

Por sald oa favor de Mutualidad Viudedad-Orfandad ...	8.360'61
Por suministro de géneros ...	95.533'16
Por suministro de géneros en depósito ...	579'97
Por moneda imaginaria en circulación ...	11.869'39
Socios, intereses fondo personal cubiertos ...	9.203'79
Socios, ahorros en este ejercicio ...	228.291'25
Pañificadora	
Saldo de esta cuenta ...	61.493'19
Edificio del Casco	
Amortización del mismo ...	154.886'99
Pasivo	1.263.970'71

Sestao, 30 de noviembre de 1936.—El Administrador, Silvestre Illicheta.—V.º B.º, El Presidente, Félix Aldecoa.—El Contador, José Maza.—Conforme: la Comisión Revisora, Angel González, Julián Esturo, Manuel Fernández.

Cooperativa Obrera vasca de consumo "Bide-Onera"

BALANCE DE SITUACION EN 30 DE NOVIEMBRE DE 1936

Activo	Pesetas
Efectivo:	
Caja ...	881'65
Banco de Vizcaya ...	21.285'47
Banco de Bilbao ...	34.959'16
Banco Urquijo Vascongado ...	3.062'70
Banco Cooperativo ...	4.654'12

Caja de Ahorros Vizcaína ...	818'46
Caja de Ahorros Municipal ...	918'68
Gregorio Peñaranda (Tesorero) ...	640'05
Terrenos y Edificios ...	313.283'53
Instalación de Panadería ...	58.000'—
Instalación nueva Tienda ...	12.500'—
Mobiliario y útiles ...	9.597'65
Camionetas ...	25.727'—
Valores ...	11.571'15
Envases y Embalajes ...	347'40
Utiles de Panadería ...	4.063'55
Depósitos en efectivo ...	231'50
Moneda Imaginaria ...	3.667'05
Deudores por Libreta ...	174.633'35
Existencias:	
Mercaderías ...	15.023'73
Vinos ...	343'—
Legumbres ...	173'98
Tocinos y Salazones ...	82'—
Tejidos y Quincalla ...	32.649'58
Vajilla y Cacharros ...	4.286'96
Aceite ...	90'45
Carbón ...	1.017'—
Pienso ...	354'41
Zapatería ...	5.378'31
Droguería ...	4.191'47
Harinas ...	1.865'94
Pasivo	746.399'30

Pasivo	Pesetas
Capital ...	141.143'—
Obligaciones, Hipotecarias primera Emisión ...	10.750'—
Amortizaciones ...	108.000'—
Fondo de Reserva ...	158.856'89
Bonificaciones ...	1.784'48
Fondo para Obras Sociales ...	17.695'16
Ahorro de socios ...	93.612'33
Garantía de Carniceros ...	50'—
Abastecedores ...	66.742'59
Caja de Ahorros Vizcaína. Cuenta de Crédito ...	70.000'—
Intereses a pagar ...	1.536'76
Pérdidas y Ganancias. Ahorro líquido ...	76.228'09
Pasivo	746.399'30

La Comisión Revisora: Ignacio de Sagastagoitia, Ramón de Garayo, Ignacio Gurpegui.—V.º B.º, El Presidente, Fermín de Zabalbeitia.—El Tenedor de Libros, N. Alday.